

מאמר
ויאמר גוי' מחר הודיש
ה'תשכ"ה

•
מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א
שניאורסאהן
מליובאוויטש

•

בלתי מוגה

יוצא לאור על ידי

„המכון להפצת תורתו של משיח“

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות שבעים ושש לבריאה

ה' תהא שנת עצמות ומהות

שנת הקהל

קי"ד שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פתח דבר

לקראת ש"פ אחרי, מבה"ח וער"ח אייר, הננו מו"ל בזה מאמר דא"ח מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ד"ה ויאמר גו' מחר חודש ה'תשכ"ח – הנחה בלתי מוגה – תדפיס מתוך „ספר המאמרים ראש חודש" שמכינים עתה לדפוס.

מאמר זה הוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ונדפס בקונטרס ב' אייר תנש"א, ואח"כ בסה"מ מלוקט ח"ה ע' רמג ואילך. בהוצאה זו נדפסה ההנחה של המאמר כפי שנאמר בעת ההתוועדות (הכוללת פרטים נוספים שאינם מופיעים במהדורה המוגהת), וכפי שניכר מההנחה – מאמר זה הוא „המשך" לד"ה כימי צאתך דאחש"פ ה'תשכ"ח¹. ובהדגשה שלשלמות העניין, יש לעיין בהמאמר כפי שהוגה ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונחתם בטבעת המלך.

*

מעל אלף וחמש מאות מאמרי דא"ח נאמרו ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א במשך השנים תשי"א-תנש"א, ות"ל זכינו שרובם ככולם נשמרו על הכתב או בהקלטה. אולם, עדיין ישנם עשרות (!) מאמרים שטרם ראו אור מעולם, ובוה בקשתנו שטוחה כלפי ציבור אנ"ש והתמימים: אנא, מי שבידו הנחות ורשימות ממאמרי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, שיואיל לשלחם למערכת ע"מ שנוכל לזכות בהם את הרבים.

ויהי רצון ש"ע"י הדפסת ולימוד תורתו של משיח – ובפרט דרושי ראש חודש – נזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד „והי' מידי חודש בחדשו גו' יבוא כל בשר להשתחוות לפני" בגאולה האמיתית והשלימה, בהתגלותו המלאה והמושלמת של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. ויחזק השי"ת בריאותו ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ונעימות וחיים נצחיים, ויראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו ומכלל ישראל, וינהיג את כולנו מתוך בריאות, הרחבה ונחת, ובקרוב ממש יוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה, ונלמד תורה מפיו של משיח צדקנו, שילמד תורה את כל העולם כולו, ומלך ביפיו תחזינה עינינו בהתגלות מלכותו לעין כל, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש, והיתה לה' המלוכה, אמן כן יהי רצון.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד !

„המכון להפצת תורתו של משיח"

¹ ימות המשיח, שנת הקהל, כ"ז ניסן, ה'תשע"ו (ה' תהא שנת עצמות ומהות), קי"ד שנה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ברוקלין, נ.י.

בס"ד. ש"פ שמיני, מבה"ח וער"ח אייר ה'תשכ"ח

הנחה בלתי מוגה

ויאמר לו יהונתן מחר חודש ונפקדת כי יפקד מושבך, ושלשת תרד מאוד, ומסיים וישבת אצל האבן האזל¹. וידוע הקושיא בזה (באוה"ת להצ"צ פ' בראשית², ובסוף המשך והחרים לאדמו"ר מהר"ש³) דונפקדת פירושו שמונים אותו ודורשים אחריו (אז מ'ציילט אים און מ'פרעגט זיך נאך אויף אים), שזה מורה על מציאותו, וכי יפקד מורה על העדר מציאותו, וכן מצינו בכמה מקומות בנ"ך שבתבות מסויימות ישנם ב' פירושים, וע"ד תיבת יפקד שישנם ב' פירושים הפכיים אלו, דבכמה מקומות הפירוש ביפקד הוא שמורה על ענין המציאות וכמו חומש הפקודים⁴ כו', ובכמה מקומות מורה על העדר המציאות, וצריך להבין איך יתכנו ב' פירושים הפכיים בתיבה אחת.

ועוד צריך להבין, דהנה ידוע⁵ שיהונתן הוא שם הוי', דג' אותיות הראשונות י' ה' ו' הם י' ה' ו' דשם הוי' ונתן הוא ה' אחרונה דשם הוי', שהרי נתן בגימטריא ת"ק שזהו ענין ה' אחרונה דשם הוי', וכמו שהיא בגדלות, ובאופן של מאה פעמים ככה, וכמו"כ דוד הוא ה' אחרונה דשם הוי', שדוד הו"ע ספירת המלכות, וכמ"ש בזהר⁶ שדוד מתקשר ברתכא קדישא, שמתקשר במרכבתא קדישא של האבות ונעשה רגל הד' של המרכבה ועד שבצירוף כולם הוא מרכבה אחת. וזה קשור גם למה שמובא באחרונים ובספרי קבלה⁷ שחודש אייר הוא ר"ת אברהם יצחק יעקב רחל, שאברהם יצחק ויעקב הם ג' רגלי המרכבה ורחל היא רגל הד', ואח"כ, או במדריגה אחרת, הוא דוד ספירת המלכות⁸, ולכן דוד מלך ישראל חי וקיים⁹, מאחר שדוד הוא הוא ספירת המלכות. והגם שאחריו מלכו מלכים אחרים, אך הרי כולם נקראים על שמו, מאחר שהוא עיקר ספירת המלכות, ועד שאפילו שלמה שהי' מלך ישראל, ונאמר בו וישב על כסא הוי'¹⁰, הנה גם הוא נקרא על שם דוד, שהוא עיקר המלכות כו' (וכמבואר בדרך מצוותיך מצות מינוי מלך¹¹). ולפי זה צריך להבין מהו ענין הב"פ ה' אחרונה דשם הוי', שהרי גם ביהונתן ישנו להה' אחרונה, ואדרבה

(1) שמואל-א כ, יח-יט (ריש הפטרת שבת ער"ח).
 (2) יא, א ואילך.
 (3) ע' מד ואילך (בהוצאת קה"ת, תשע"ה).
 (4) ל' חז"ל – יומא סח, ב (במשנה). סוטה מ, ב (במשנה). ובכ"מ.
 (5) ראה מאו"א מערכת י אות נד. אוה"ת בראשית שם (יא, א). המשך והחרים שם ע' מז. ובכ"מ.
 (6) ח"ג עא, ב.
 (7) מאו"א מערכת א אות פד. ב"ש לאה"ע סקכ"ו ס"כ. מגלה עמוקות אופן קכא.
 (8) ראה זהר ח"א רמח, ב. ח"ג רסב, ב.
 (9) ר"ה כה, א.
 (10) דברי הימים-א כט, כג.
 (11) פ"ב (קח, ב ואילך).

שאצלו הוא בהגדלה, דנת"ן בגימטריא ת"ק, מאה פעמים ככה. ועוד יותר אינו מוכן מה שמסיים עד דוד הגדיל¹², שהגדיל אפילו לגבי יהונתן, והיינו אשר לא מיבעי ע"פ מה שמבואר¹³ שבכללות יהונתן ודוד הם ז"א ונוקבא או יסוד ונוקבא, שדוד הגדיל לגבי יהונתן, אלא שאפילו לגבי ה' אחרונה, נוקבא, כמו שהוא אצל יהונתן, הנה גם ע"ז נאמר עד דוד הגדיל, שלכאורה אינו מוכן כלל מהו ענין ההגדלה שבה' אחרונה דוד לגבי ה' אחרונה ביהונתן, ובפרט שביהונתן הוא בהגדלה כנ"ל.

ויובן בהקדים המבואר בהמאמר הקודם ד"ה כימי¹⁴ צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (שנאמר בהתוועדות הקודמת דאחרון של פסח)¹⁵, דעל פסוק זה איתא בזהר¹⁶ דככל הניסים ואתווין רברבין דעביד קוב"ה לישראל במצרים, כמו"כ יהי' בהגאולה העתידה, והיינו שגאולה העתידה דומה לגאולת מצרים. והנה היציאה ממצרים היתה באופן של יצאו ברכוש גדול¹⁷, ועד שהי' זה עיכוב בהגאולה שלכן הי' צ"ל הציווי דושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה וגו'¹⁸ כדי שתהי' היציאה ברכוש גדול, וכמו"כ הגאולה העתידה תהי' באופן של רכוש גדול כו'. שלכאורה אין זה מוכן, איזה מקום תופס הרכוש גדול ביציאת מצרים, והרי היציאה היתה בשביל תעבדון את האלקים על ההר הזה¹⁹, ועאכו"כ איזה תפיסת מקום יש להרכוש גדול לגבי הגילויים דלעתיד לבוא, שיהי' ומלאה הארץ דעה את הוי' כמים לים מכסים²⁰, ובמה נחשב הוא.

והנה כתיב²¹ למנצח בנגינות מזמור שיר אלקים יחננו ויברכנו וגו' (אשר פרק זה שייך בפרט לימים אלו שהרי אומרים אותו בספירת העומר²²), ומביא הצ"צ²³ בשם האלשיך (שהי' מתלמידי האריז"ל ועליו העיד האריז"ל שהי' מעולם הדרוש²⁴) שמבאר כפל הלשון דמזמור ושיר, דפרק זה הוא שיר נכבד מאוד שמדבר על ימות המשיח, שאז לא רק שיהי' שפע רב לישראל אלא גם תשפוט עמים מישור וגו'²⁵ שזהו ענין מזמור שיר, דמזמור הוא כנגד ישראל והשיר הוא שיר לעמים. והנה הגם שאין זה מבואר בהמאמר בפירוש, אך באמת ע"פ חסידות הוא להיפך ממ"ש

(12) שמואל-א שם, מא.

(13) ראה מאמרי אדה"ז תקס"ח ח"א ע' תקלד. אוה"ת שם יא, ב. סד"ה זה פר"ת (סה"מ פר"ת ע' קסז). ובכ"מ.

(14) מיכה ז, טו.

(15) סה"מ פסח ח"ב ע' קסט ואילך.

(16) ח"ב ט, א.

(17) לך לך טו, יד.

(18) שמות ג, כב.

(19) שם, יב.

(20) ישעי' יא, ט.

(21) תהלים סז, א-ב. – ולהעיר שע"פ המנהג לומר בכל יום הקאפיטל תהלים המתאים לשנות חייו (אגרות-קודש אדמו"ר מהור"צ ח"א ע' לא. ח"י ע' נג. וראה גם מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שמא) – התחילו ב"א ניסן שנה זו (תשכ"ח) אמירת מזמור זה. המו"ל.

(22) שו"ע אדה"ז או"ח הל' פסח סתפ"ט סי"א.

(23) אוה"ת לתהלים (יהל אור) ע' רכו.

(24) ראה שם הגדולים להחיד"א ערך ר' משה אלשיך.

(25) תהלים שם, ה.

באלשיך, שע"פ חסידות הנה שיר שייך לישראל דוקא ומזמור להעמים. דהנה מבואר בלקו"ת²⁶ דמזמור הוא שירת המלאכים ושיר הוא שירת הנשמות, שמלאכים שייכים לכלים, וע"כ שירתם נשמעת להנביא בנבואתו, משא"כ שירת הנשמות אינה נשמעת, שכן הוא כפשוטו שמזמור הוא בכלים משא"כ שיר, וכמבואר בלקו"ת²⁷ ובפרט בלקוטי אמרים הגדול להמגיד²⁸ בענין כל בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר²⁹. ועפ"ז מובן דבשעה שמדברים הענין דמזמור ושיר, בין ישראל לעמים, הנה מזמור הוא לעמים ושיר לישראל, שהרי העמים נשפעים מן המלאכים דרך הע' שרים, ומזמור הרי הוא שירת המלאכים כנ"ל, ובמילא הרי מזמור הוא לעמים ושיר לישראל, וכמו"כ מבואר בענין מזמור שיר ליום השבת³⁰, שגם בענין השבת ישנם להב' ענינים דמזמור ושיר, שהרי כל שירא דשבתא כפול³¹ כו'. וצריך להבין מה נוגע הענין דאומות העולם לגבי הגילויים דלעתיד לבוא, דלגבי הגילויים שיהיו לישראל איזה תפיסת מקום יש לזה דידודך עמים כולם³².

וכן צריך להבין בענין ירידת הנשמה בגוף, שהירידה היא מאיגרא רמה לבירא עמיקתא³³, שהרי הנשמה חצובה מתחת כסא הכבוד³⁴ ולמעלה יותר ועד שרשה בהעצמות, ויורדת למטה לעולם הזה להתלבש בגוף גשמי, ובכל זאת אומרים שהירידה היא צורך עלי', ולא רק עלי' למקום שהיתה קודם ירידתה, אלא למעלה יותר שהרי זבון וזבין תגרא איקרי (בתמי')³⁵, ואינו מובן איך נעשית העלי' דוקא ע"י הירידה בגוף.

וביאור הענין הוא ע"ד המבואר³⁶ בענין אורות וכלים שהאור מתלבש בכלים, והגם שזה שמתלבש בכלים הוא מפני הביטול שבו, אך הרי ידוע שכל השפעה צ"ל ברצון דוקא, והרצון לזה הוא מאחר שמרגיש מעלת שורש הכלים, ולא רק בהכלי כמו שהוא בשרשו אלא כמו שנמצא במקום האור, וע"י שהאור מתלבש בהכלי ובאופן של התלבשות פנימית והתאחדות, עד שזה נעשה דבר אחד (ביז אַז דאָס ווערט אייך זאָך), ע"ז מגלה בהכלי את שרשו ומקבל את מעלת שורש הכלי. וכמו"כ הוא בנשמה וגוף שיש מעלה בשורש הגוף דוקא, וע"כ כתב

31 ראה מדרש תהלים מזמור צב. זח"ג נו, ב.
 32 תהלים סז, ד; ו.
 33 ע"פ ל' חז"ל – חגיגה ה, ב.
 34 ראה זח"ג כט, ב. קכג, ב. פרדס שער (א) עשר ולא תשע פ"ז.
 35 ב"מ מ, ב. ב"ב צ, א. מנחות עז, א. וראה תו"א ר"פ וישב.
 36 ד"ה כימי צאתך שבהערה 15 (סה"מ פסח שם ס"ע קעב ואילך), ובהנסמן שם הערה 46.

26 ברכה צח, ג (הובא באוה"ת שם). וראה גם סידור (עם דא"ח) שער החנוכה רעז, ד. ועוד.
 27 שם, א.
 28 צוין בלקו"ת שם. וראה גם סה"מ תרל"ג ח"א ע' רסט. וש"נ. וראה לקו"א להה"מ (הוצאת קה"ת) סימן סד (יב, ד ואילך). סימן עדר (עא, ב ואילך).
 29 שבת נא, ב.
 30 תהלים צב, א.

הרמב"ן³⁷ שתכלית שלימות השכר הוא לנשמות בגופים דוקא, וכמבואר בשער האמונה³⁸ שמשנה והאבות יקומו בתחיית המתים להתלבש בגוף, לאחר שהיו ג' אלפים שנה בגן עדן³⁹, שזה גופא הוא שכר על כל עבודתם בגוף בעולם הזה, וזהו לפי שלעתיד לבוא יתגלה מעלת שורש הגוף, ובזה הוא תכלית שלימות השכר, ולא רק שיתגלה שורש הגוף אלא שיתגלה גם מעלת שורש כל הענינים השייכים לגוף ועד לחלקו בעולם, ובזה דוקא הוא אמיתית המעלה לנשמה. וכמו"כ ביציאת מצרים, שאמיתית היציאה ממצרים היא בזה שהי' ברכוש גדול דוקא. וזהו משכני אחריו נרוצה⁴⁰, דמשכני הוא בספירת העומר שאז הוא משכני לשון יחיד, שרק הנפש האלקית מקבל (דערהערט) את הגילוי, ואח"כ נרוצה לשון רבים, שמהפך גם הנפש הבהמית, שע"כ העומר הוא ממאכל בהמה⁴¹ דוקא, ובזה הוא דוקא תכלית העלי' כנ"ל, ואח"כ הוא הביאני המלך חדריו⁴⁰ בחג השבועות.

וע"פ הנ"ל יובן מה שמצינו ב' פירושים הפכיים בתיבת יפקד, ונפקדת כי יפקד מושבך, שדוקא ע"י כי יפקד שהו"ע העדר המציאות, בחי' הביטול, הנה עי"ז ונפקדת, שדוקא עי"ז הוא אמיתת המציאות, דכמו"כ הוא גם בגשמיות, מחר חודש, שדוקא ע"י כי יפקד, שהלבנה מתעלמת לגמרי, שזהו ביטול שבאין ערוך לגבי כמו שהיתה קודם, הנה דוקא עי"ז נעשה מולד הלבנה, אשר אז היחוד הוא לא רק באופן של יחוד זו"נ שישנו תמיד, אלא יחוד שמשא וסיהרא שמקבל מיחוד או"א ולמעלה יותר עד למעלה מעלה עד אין קץ, וזה נמשך למטה מטה, שנעשה מולד הלבנה כפשוטו (וכמבואר בסוף המשך והחרים תרל"א לאדמו"ר מהר"ש⁴²). וזהו גם מה שמסיים עד דוד הגדיל, שבחי' המלכות כמו שירדת בבי"ע, הנה דוקא בזה הוא ההגדלה, דהנה בספירת המלכות ישנם ב' ענינים שמצד ב' ענינים אלו נקראת ים וארץ, הנה הה' אחרונה דיהונתן הוא בחי' המלכות כמו שהיא באצילות, זנב לאריות⁴³, שזהו ענין עלמא דאתכסיא שבספירת המלכות זהו בחי' ים, ודוקא כמו שירדת לבי"ע ראש לשועלים⁴³, שזהו ענין עלמא דאתגליא שבספירת המלכות, אז הוא בחי' ארץ, ובזה דוקא הוא ההגדלה, שאז נקרא דוד אדמוני עם יפה עיניים⁴⁴,

(40) שה"ש א, ד. וראה ד"ה משכני במאמרי אדה"ז אתהלך – לאוניא ע' קסט. כתובים ח"ב ע' כט. אוה"ת שה"ש כרך א ע' נט. שם ע' עה. ד"ה וספרתם תשי"א (סה"מ ימי הספירה בתחלתו). וש"נ.

(41) ראה סוטה יד, א (במשנה). פסחים ג, סע"ב. ובכ"מ.

(42) ע' מז.

(43) ל' חז"ל – סנהדרין לז, א. וראה לקוטי הש"ס להאריז"ל לברכות סא, א.

(44) שמואל-א טז, יב.

(37) שער הגמול בסופו (בהוצאת שאוועל – ע' שט). וראה תו"א יתרו עג, ריש ע"ב. לקו"ת צו טו, ג. שבת שובה סה, סע"ד. סהמ"צ להצ"צ יד, ב. וראה גם אגרות-קודש אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ח"ב ס"ע ערו"ז ובהערה 23 שם. וש"נ. וראה אוה"ת חוקת ע' תתט. (כרך ה) ע' א'תולז.

(38) לאדהאמ"צ – פנ"ו ואילך.

(39) ראה סה"מ תרנ"ד ע' רכ. המשך תער"ב ח"ב ע' תשפ. ספר המאמרים תרח"ץ ע' ריד. סה"מ ימי הספירה ע' סו. ובכ"מ.

שזהו ספירת המלכות כמו שירדת בי"ע, שבזה דוקא הוא אמיתית ההגדלה אפילו לגבי ספירת המלכות כמו שהיא באצילות, עד דוד הגדיל.

ואח"כ נמשך זה למטה בגשמיות שיוצאים ברכוש גדול, שזהו תכלית העילוי שמתגלה שורש הגוף ועניני העולם. וההכנה לזה היא ע"י הפצת המעיינות חוצה שאז קאתי מר דא מלכא משיחא⁴⁵, ועד לומלאה הארץ דעה את הוי', הארץ דוקא, וראו כל בשר יחדיו⁴⁶, וכפירוש אדמו"ר האמצעי⁴⁷ שזהו אפילו בדומם וצומח, שכולם יראו כי פי הוי' דיבר⁴⁶.

47) ראה תו"ח תצוה תפכ, א ואילך. שער האמונה פכ"ה.

45) ראה אגה"ק דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחלתו. ובכ"מ.
46) ישעי' מ, ה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לע"נ

ר' יעקב ברוך ב"ר דוד ע"ה

ציקושוילי

נלב"ע כ"ו ניסן ה'תשמ"א "שנת הקהל"

"והקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם,

בהתגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

חיילי בית דוד

תלמידי התמימים השוהים

ב-770 – בית חיינו – בית משיח

להצלחה רבה ומופלגה בכל עניניהם

מתוך הרחבה ומנוחת הנפש

לנח"ר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובפרט בהענין הכי עיקרי שהזמן גרמא

בקבלת פני משיח צדקנו – כ"ק אדמו"ר שליט"א

יחד עם כל בני ישראל שליט"א בכל מושבותיהם

תיכף ומי"ד ממ"ש, נאוו!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכ"ר

יה"ר שיראה רוב נחת מתלמידיו,

חסידיו ושלוחיו ומכלל ישראל

ותיכף ומי"ד ממ"ש נראה בעיני בשר

בקיום נבואתו העיקרית – בשורת הגאולה –

"לאלתר לגאולה" ו"הנה זה משיח בא"

ובעגלא דידן יתגלה לעין כל

ויוליכנו קוממיות לארצנו הק'

ויבנה ביהמ"ק במקומו ויקבץ נדחי ישראל

בגאולה האמיתית והשלימה

נאו מי"ד ממ"ש ממש!